

İŞÇİ-KÖYLÜ

milli demokratik devrim mücadelesinde omuz omuza

Yanan Kömür
Kızan Demir
Örse Çekiç
Vuran Biziz
Yunus Emre

YIL : 1, SAYI : 19 | 15 GÜNDE BİR ÇIKAR | 25 KURUŞ | 25 HAZİRAN 1970

Amerikancı iktidar sıkı yönetim ilân etti. Çünkü işçiden ve halktan korkuyor Halkımızın mücadelesini Anayasayı çiğneyerek, baskı ve zulümle sindiremeyeceklerdir

Yiğitler Döner mi Er Meydanından

Er Meydanı, Amerikan Sömürücülerine, Toprak Ağalarına Tefecilere ve Bunların iktidarına Karşı Savaş Meydanıdır

zincirlerimizden başka

Tefecilere ve Bunların İktidarına Karşı Savaş Meydanının

İŞÇİYE ZULUM KANUNLARINI TANIMIYORUZ

İşçilerin, köylülerin, gençliğin ve dar gelirli memurların mücadelesi güçlendikçe, Amerikancı iktidar telâşa kapılıyor, baskı tedbirlerine sarılıyor. Vurguncu patron ve onun sarı sendikacı uşakları, toplum polisleri, jandarmalar işçileri durdurmaya yetmeyince, arka arkaya yeni baskı kanunları çıkarma peşindeler. Son yıllarda hızla güçlenen işçi hareketi, işçileri aldatmak için kurulmuş sarı Türk - İş Federasyonunun kukla sendikalarını bozguna uğrattı. Kukla sendikaların çöküşe gitmesi, vurguncu patronları ve onların Amerikancı iktidarını telâşlandırdı. Bunun üzerine Sendikalar Kanunu'nu değiştirerek DISK'e bağlı sendikaları kapatmak, yeni devrimci sendikalar kurulmasını önlemek hayaline kapıldılar. Böylece bütün işçileri sarı sendika çemberine hapsedebileceklerini umdular.

AP. milletvekillerinden meşhur işçi düşmanı, gangster sendikacı Hasan Türkay'ın getirdiği kanun tasarılarına bir göz atalım. Bu İŞÇİYE ZULUM KANUNLARI o iş kolunda çalışan işçilerin yüzde otuzbeşini içinde toplamayan sendikalara toplu sözleşme hakkı tanımıyor. Bu kanunla Türkiye'deki bütün iş yeri sendikaları ve iş kolu esasına göre kurulup da Türkiye'de iş kolundaki bütün işçilerin yüzde otuzbeşini henüz üye yazmamış bütün sendikalar toplu sözleşme yapamayacaklar, böylece kapatılmış olacaklardır. Açıkçası iktidar Türk - İş'e bağlı olmayan bütün sendikaları ortadan kaldırmak istemektedir.

Bu kanun uygulanabilirse, meselâ herhangi bir madeni eşya fabrikasında toplu sözleşmeyi ancak Çelik - İş ve Metal - İş'in kuracaağı sarı sendika federasyonu yapabilir. Maden - İş Türkiye çapında sendika sayılmayacak ve hiç

(Sonu S. 4'te)

Devrimci kuruluşlara baskı

Baskı ve Tehditlere Pabuç Bırakmıyacağız

Amerikancı iktidarın sıkı yönetim ilân etmesinden sonra devrimci ve işçiden yana kuruluşlara baskınlar arttı. Devrimci DoğuKültür Ocakları, Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu ve Türkiye İşçi Partisi binaları arandı. Bir çok devrimci nezarete alındı. Mahkemeler bir çok işçiyi ve işçi temsilcisini tutukladı. Bundan ayrı olarak iktidar İstanbul Teknik Üniversitesini de basarak bir çok devrimci öğrenciyi tutukladı.

———o———

İstanbul Büromuz Sıkı Yönetim Sebebiyle Kapalı

Gazetemizin İstanbul Bürosu Sıkı Yönetim dolayısıyla kapalı kalacaktır. İşçi ve köylü arkadaşlardan bu süre için de mektuplarını yalnız Ankara adresine göndermelerini dileriz.

Sıkı Yönetim Komutanlığının 14 no'lu bildirisi ise silahlı kuvvetlere 25 metreden daha fazla yaklaşanlara ateş açılacağını bildiriyordu. Bütün bu tedbirler ne içindir: işçi sınıfının hak mücadelesini durdurmak, işçi sınıfı devrimcilerini hapislere atarak yıldırmaya çalışmak. Ama halkın mücadelesini durdurmaya kimsenin gücü yetmeyecektir.

Üç Koç Yiğidimizi Bu Meydanda Kurşunladılar

Bir işçi, göğsünü süngüye dayadı.

— Bizi mi vuracaksınız?. Siz de işçi değil misiniz, köylü değil misiniz?.

Başka bir işçi : — Biz işçiler nice zulümlerden geçtik yılmadık da, süngüden mi yılacağız?. diye haykırdı.

Başka biri göğsünü açtı : Hadi vur! Ne duruyorsun?. dedi.

Kadınlı erkekli onbinlerce işçi, barikata yüklendiler. Barikat kâğıt gibi parçalandı. Bir an dalgalanan işçi seli yıldırım gibi boşandı ve hep bir ağızdan gürlediler :

— İleriii!

Asker barikatını ve tankları aşan işçiler daha da hızlanarak biraz ilerdeki polis barikatına doğru koşmaya başladılar. Polisler darmadağın edildi. O anda silâh sesleri duyuldu, polis ateş açmıştı. Bir işçi yere düştü. Tulumu kıpkızıl kan olmuştu. İsmi Yaşar Yıldırım. Mutlu Akü işçisi. Ötede biri daha yıkıldı yere. İsmi Abdurrahman Bozkurt. Bir koç yiğit daha: Mustafa Baylan. Ve daha bir çoğu Ama işçiler, çelikten bir duvar gibi polisi çiğneyip geçtiler.

İşçi sınıfının kabaran öfkesi önünde paniğe kapılan işbirlikçiler bir yandan kaçacak delik ararken, bir yandan da ateş emri verdiler

Ama ne tanklar ne süngüler, ne de kurşun yağmuru işçilerin büyüyen selini durdurmaya yetmedi.

15 HAZİRAN'DA YANAN KIVILCIM MÜCADELE ATESİNİ YAKTI.

Kartal'da yürüyüşü, daha önce yiğit mücadeleler vermiş olan Singer işçileri başlattılar. ECA ve Winylex işçileri de öteki koldan gelen iş-

(Sonu S. 4'te)

Halk Düşmanlarının Listesi

Bunları iyi belleyin

Aşağıda adlarını açıkladığımız kuruluşlar son işçi mücadelesi sırasında yayınladıkları bildirilerle, yazdıkları yazılarla son işçi hareketinde işçi düşmanı olduklarını bir kere daha ispatlamışlardır. Bütün halk düşmanları son işçi mücadelesinin önünde bir yandan kaçacak delik a-

(Sonu S. 4'te)

İşçiler Konuşuyor

Bir Demir Döküm İşçisi anlatıyor :

«Demir Döküm etrafa nam salmış. Hep çıktık. Yürüyoruz arkadaş dedik. Komili'ye geldik. Kızlar çıktı Çalışan bütün fabrikalar bıraktılar işi. Hep yürüdük Derken polis ve askeriyeyi çıkardılar karşımıza. «Ulan» dedik «işçiyle askeri çatıştırmak istiyor bu namuzsuz iktidar» ama yürümek lâzımdı. Taşa tuttuk, kaçtılar Arkadaşları yakalamışlar Karakolu bastık. Bizim arkadaşlarla talebeleri kurtardık. İşçinin önünde hiçbir güç duramaz.»

Auer işçilerinden biri :

«Bunu iyi duyun Amerikancı patronlar: **Artık eski işçi yok.** Bizi sarı sendikalara satamıyacaksınız Çıkarmak istediğiniz işçi düşmanı kanunları geri alacaksınız Çünkü biz işçiler bu kanuna karşı sonuna kadar mücadele edeceğiz. Artık aldatılmaya paydos! Halkın düşmanları ergeç yenilecektir. Yaşasın işçilerin ve köylülerin devrimci mücadelesi! Bizi hiç bir güç durduramaz.»

Bir işçi :

Bir çığ gibiydik. Her yandan ilerledik. Duyduk ki, önümüze askeri, polisi çıkaracakmış Amerikancılar. Aslanlar gibi atıldık ileri. Bayraklar en önde. Kurtuluş bayrağı en önde.

BAŞYAZI

Sıkı Yönetim kalkmalı !

İktidarda bulunan Amerikan işbirlikçisi sermaye sınıfı, toprak ağaları ve tefeciler korku içinde. Halkımız zulme ve sömürüye başkaldırıyor. Halkımız bağımsızlık ve hürriyet istiyor, toprak ve adalet istiyor. Devrimci mücadelenin kıvılcımı, işçi ve köylülerin, gençlerin, aydınların ve bütün yurtseverlerin yüreğini tutuşturmuştur.

İktidar, halkın Anayasaya dayanan mücadelesini durduramayınca, patronların ve bütün zalimlerin menfaatlerini süngü zoruyla korumak için Sıkı Yönetim ilân etti. Şimdi iktidarın astığı astık, kestiği kestik. Toplanmak yasak, grev yasak, yürüyüş yasak, hak aramak yasak, adalet yasak toprak istemek yasak, sömürmek serbest, halkı ezmek serbest halka baskı serbest, işçileri kurşunlamak serbest, köylünün üzerine jandarma yollamak serbest, dar gelirli memura hayat hakkı tanımamak serbest!

27 Mayıs Anayasasına saldıran gerici güçler Anayasa'yı ya saklamakla halkın mücadelesini durduracaklarını sanıyorlar. Bunu başaramıyacaklardır Baskı ve şiddet yolunu elden bırakmayan onlardır Halkı ezen onlardır Yıkılan da onlar olacaktır. Zalimler kaldırdıkları taşın altında kalacaklardır

Halkımız ve bütün ilerici güçler, 27 Mayıs Anayasasını çiğnetmemeye kararlıdır İktidarın, 1940 yılında çıkan ve Anayasaya aykırı Sıkı Yönetim Kanunu'yla kurmak istediği baskı düzeni sökmeyecektir. Zalimden ve halkı ezenlerden yana çıkan hiç bir kuvvet yıkılmaktan kurtulamaz. Milyonlarca işçinin haklı

(Sonu S. 4'te)

DEVLET NEDİR?

Baskı : Sömürüyü Sürdürmenin Tek Yoludur

Amerikan emperyalizminin işbirlikçisi AP. iktidarı, son günlerde büyük bir çıkmaz içinde. Bir yandan, işçi ve köylülere karşı, patronların, ağaların ve tefeci — tüccarın çıkarlarını savunuyor.

Diğer yandan, işbirlikçi AP. iktidarı, bu sömürü düzenine karşı erkeç başkaldıracak olan halktan korkuyor. İşçilerin ve köylülerin, bütün emekçilerin ve devrimcilerin mücadelesini bastırmak, kurtuluşu önlemek çabası içinde, çeşitli çareler arıyor.

İşte bu çıkmazın sonucu olarak, AP. iktidarı son zamanlarda bir yandan işçilerin, köylülerin, memurların ve bütün diğer emekçilerin omuzlarındaki yükü ağırlaştıran yeni vergiler, zamlar koydu. Beri yandan da halkımızın devrimci mücadelesine karşı kullanılacak bir yığın baskı kanunu ve tedbiri getirdi. Yeni Sendika ve Grev — Lokavt Kanunlarının amacı ,işçilerin sendikalarda teşkilâtlanmasının ve patronların kârlarını tehlikeye sokacak mücadelelere girmelerini önlemek. Yani işbirlikçilerin iktidarı. hem sömürüyü arttırmak, hem de gitgide daha fazla sömürülen emekçilerin haksızlığa karşı mücadelelerini bastırmak istiyor. Emekçileri, elleri kolları kelepçeli olarak, kendi kârlarından başka bir şey düşünmeyen patronların, ağaların, tefecilerin köleleri olarak tutmak istiyor.

İşçilerin Mücadelesi ve Devlet

Haziran'ın üçüncü haftası içinde, İstanbul, İzmit, İzmir ve Ankara'da yüzbinlere varan işçi, bu yeni baskı tedbirlerine karşı harekete geçti. Yeni kanunlara karşı haklarını savunan işçiler, karşılarında bir kere daha devletin polisini, jandarmasını buldular. AP. iktidarı hakkını arayan işçilerin üzerine orduyu yolladı. Patronların sömürüsü devam etsin diye ordu bir araç olarak ileri sürüldü.

İşçilerin kabaran mücadelesi karşısında korkan AP. iktidarı, son çare olarak da Istanbul ve Izmit'te sıkı yönetim ilân etti. Bu illerde Anayasa'da tanınan haklar tamamen kaldırıldı.

Devletin Yeri : Sömürücü Sınıfların Yanında, Halka Karşı

Sömürücü sınıflara karşı mücadele bayrağını yükselten işçilerin, köylülerin karşısına devletin silâhlı gücünün çıkarılması ilk defa olmuyor. Amerikan emperyalizminin işbirlikçisi AP iktidarı nerede bir grev, bir işgal bir toprak mücadelesi işçilerin ve köylülerin bir kıpırdanışı olsa, oraya devletin silâhlı gücünü yığıyor. Toprak isteyen köylülerin üzerine jandarmayı gönderiyor. Grev yapan işçilere karşı polise ateş emri veriyor. Doğu'da, ezilen halka karşı komandoları kullanıyor. İşçilerin ve köylülerin kurtuluşu için mücadele eden devrimcilerin önüne, yine polis çıkarılıyor.

Kim görmüş işçileri işten atan patronlara karşı polisin zor kullandığını? Kim görmüş jandarmanın, ağaların gasbettiği toprakları köylülere verdiğini? Komandoların, halkı sömüren, eşkiya besleyen ağalara eziyet yaptığını gören var mı Doğu'da?

Kimsenin böyle birşey gördüğü, bildiği yok!

Tarihte de Devlet, Daima Sömürücü Sınıfların Baskı Aracı Olmuştur :

Devlet, iktidarda bulunan sınıfların baskı aracıdır. Sömürücü sınıflar iktidardaysa devletin çarkı onlara döner, Tarih boyunca bu hep böyle olmuştur. Başlangıçta insan toplumu sınıflara bölünmüş değildi. Toplu halde yapılan üretime herkes katılıyor, herkes üretimden âdil paylar koyanlar yoktu. Sömürü olmadığı için, devlet de yoktu.

Ne zamanki insan toplumu sınıflara bölündü, yâni çalışmıyan küçük bir azınlık, çalışan büyük çoğunluğun sırtından geçinmeye başladı, o zaman devlet de ortaya çıktı. Çünkü çalışan büyük çoğunluğu sömüren küçük azınlık, sömürüsünü sürdürmek istiyor ve çalışan halkın bu duruma isyan etmesine karşılık tedbirler almak ihtiyacını duyuyordu. Toplumdaki bütün silâhlı gücü ellerinde topladılar ve örgütlediler; bu güçleri kendilerine bağlayarak daima emekçilere karşı kullanılmaya hazır hâle getirdiler. Polis, jandarma, ordu böylece ortaya çıktı. Sömürücü sınıflar, bir yandan sömürdükleri ve sefalete iittikleri halka daima gerici fikirler aşıladılar, halka boyun eğmesini öğütlediler. «Böyle gelmiş böyle gider» dediler.» «İnsanların bir kısmı zengin ve büyük çoğunluğu fakir yaratılmıştır ve bu hep böyle olacaktır, buna karşı çıkmak imansızlıktır» dediler. «Fakirler mutluluğu öbür dünyada bulacaklardır» dediler.» Yâni sömürdükleri halka ne kadar yalan varsa hepsini söylediler. Sırf o isyan etmesin, kendi sömürü çarkları dönsün diye. Beri yandan da, ne olur ne olmaz, emekçiler sömürücülere baş kaldırabilir diye, devletin silâhlı gücünü hep hazır tuttular. Ve tarih içinde ne zaman emekç; sınıflar sömürücülere karşı harekete geçmesine hep devletin silâhlı gücü ile karşılaştılar.

Bakalım kendi tarihimize! Osmanlı İmparatorluğunun sömürücü sınıfları Osmanlı Devletini elinde tutan derebeyler idi. Bir zamanlar bir Şeyh Bedreddin isyanı olmuştu. Topraksız köylüler, derebeylerine başkaldırarak çalıştıkları topraklara sahip çıktılar. Toprak çalışanın olsun, başta derebeyi, padişah olmasın istiyorlardı. Kim kana boğdu onların haklarını? Derebeylerinin devleti olan Osmanlı saldı ordusunu halkın üzerine yine uzun yıllar boyunca, bir yığın köylü isyanı oldu Türkiye toprakları üstünde. Nasıl bastırıldılar? Hep devletin silâhlı gücüyle. Köylünün alın teriyle ürettiği, kılıç zoruyla alındı elinden.

Halk Bir Kere Teşkilâtlandı mı...

Devrimcilerin görevi işçileri, köylüleri uyandırmak, onlara kurtuluş yolunu göstermekle bitmiyor. Düşmanlarımızı nasıl yeneceğiz? Asıl onu bilmek gerek Sömürücü sınıfları yenmenin tek yolu, onlardan kuvvetli olmaktır.

Sömürücü sınıflar, sırtlarını devletin gücüne dayamışlar. Ayrıca bir yığın zorbayı, gericiyi, besleme eşkiyayı da teşkilâtlamışlar. Onları yenmek için, halkın da teşkilâtlanması kenetlenmesi, sömürü düzenini yıkacak gücü toplaması gerek.

Halk bir kere teşkilâtlandı mı, onun gücü önünde dağlar bile dayanamaz, yıkılır. Bunun dünyada birçok örnekleri var. Birçok ülkede halk sömürücülerin iktidarın yıkmış kendi devrimini iktidarın gerçekleştirmiştir. Çağımız, sömürücü sınıfların çöktüğü ve halkların zafere doğru hızla ilerlediği bir çağdır.

İlim Çin'de de olsa, gidip bulunuz.

Hz. Muhammed

KALEMLE TELDEN

Aldı Aşık Abuzer Avcı

ANADOLU

Güzelim Anadolu'da neler var neler;
Bir yanda ağalar bir yanda beyler.
Gerçek bülbül ötmez mahmur seherler
Atıl ileriye sen de gör onu!..

Beşiğin sallanır, bebeğin ağlar
Bu dert beni yürekten dağlar dağlar,
Burjuvazinin yanında servetin çağlar
Atıl ileriye sen de gör onu!..

Bostancı tarlada çalışır durur
Müthiş bir yankıyla bağrına vurur
Bir güldür açılmaz yellere durur
Atıl ileriye sen de gör onu!..

Çocuğun okula gitmez cahildir
Tarlan yok, malın yok hep elindir
Uygarlığın o mazlum duran dilindir,
Atıl ileriye sen de gör onu!..

Anadolum tümüyle ezicilerin elinde
Vatan, ulus haini olan sağcıların dilinde
Yoksul fakir devrimcidir mavzer dalında
Atıl ileriye sen de gör onu!..

Zulmün kervanı yürümez

Zorbanın kervanı yürür mü bre yeğenler? Avşar yiğidi Dadaloğlu'na sorarsan akibetleri kötüdür :

«Çınar sana arka verip oturan
Pörhenk ile sularını getiren
Yoksulların işlerini bitiren
Samur kürklü koca beyler nice oldu?»

Nice tahtlar yıkıldı, nice iktidarlar viran oldu şu dünyada. Nice yiğitler zulümkâra boyun eğmedi, zalimlerle savaştı. Dadaloğlu da yaman yiğittir vesselâm. Göçebe Türkmenlere zulmeden, köylünün ürününü kılıç zoruyla gaspeden Osmanlı'ya ve derebeylerine başkaldırdı. Dadaloğlu'nun hakkında devlet ferman etti, ama o :

«Ferman padişahın, dağlar bizimdir.»

dedi. Ve boynuna takılmak istenen demir zinciri kırdı, halk için derebeylerine karşı savaştı. Yüzyıllar geçti, Dadaloğlu'nun destanı, yiğitliği halkın dilinden düşmedi. Halk, zalime boyun eğmeyeni unutmaz hiç bir zaman.

Anadolu'nun toprağı bereketlidir yeğenlerim.

ALİ EMMİ DEDİ Kİ...

Türkiye yiğidin harman olduğu bir memlekettir. Geçen sayılarda İşçi Köylü Gazetesinde hikâyesini okuduğumuz Şeyh Bedrettin, Aydın İlinden Börklüce Mustafa, Köroğlu, Sivas'lı Pir Sultan Abdal, Dadaloğlu, Antep'in Karayılan'ı hep bu topraklarda yetişti. Hepsi de zalimin kılıcı önünde boyun eğmeyip, gâğsünü geren yiğitlerdi. İktidarın, işçilerin sendikalarda teşkilâtlanmasını önlemek için çıkarmak istediği zulüm kanunlarına karşı mücadele eden işçi yeğenlerim de böyle bir halkın evlâtları. Üç koç yiğidimiz can verdi, ama işçi sınıfının zalimlere karşı kaldırdıkları bayrak da yükseklerde dalgalanıyor. İktidarın işçilere köylülere zulmetmeye, üzerimize kuvvet gönderip, bizi daha yıllarca sömürmeye fermanı var. Ama biz bu fermana eyvallah etmeyeceğiz. Türkiye işçileri, köylüleri, bütün halkımız zulüm fermanlarını dinlemeyecek. Bunu yazın bir kenara yeğenler, Ali emmimiz söylemişti dersiniz.

Sosyaliste pasaport vermiyorlar

İşbirlikçi iktidar devrimci öğretmen Mahmut Baksı'ya bugüne kadar yaptığı baskılara bir yenisini ekliyerek kendisine yurt dışına çıkmak için pasaport vermemiştir. Kendisi, «Hiçbir mahkumiyetim yok, niye vermiyorsunu?» diye sorduğunda «Sen kürtsün ve sosyalistsin» demişlerdir. Bu durum kürtlerin ikinci sınıf vatandaş muamelesi gördüğünün ispatıdır.

———o———

MEHMET ile TANJU

Zafer Işçilerin ve köylülerindir!

Arabalar gelip tarlaların kenarında durdu. Güneş tepelerin ardına doğru kayıyordu. Her tarafı akşam serinliği kaplamıştı. İlkönce Vali indi arabadan. Ardından Abuzittin ağa ve Tanju bey. Mehmet oturduğu yerden arabadan inenlere baktı teker teker.. Birden Valinin ardında yürümekte olan Tanju beyi tanıdı. Hiç heyecanlanmadı, şaşırmadı da.

«Elbette» diye düşündü. «Bunların hepsi birbiriyle ortak, işçilere zulûm yapan bu adam şimdi de buraya köylüleri dipçikletmeye gelmiş.» Sonra yanında oturan Arif'e eğildi, «Bak» dedi, «şu göbekli var ya, onun adı Tanju'dur. Benim eskiden çalıştığım fabrikanın patronu.»

Jandarmalarda arabalardan inmişler, sıraya girerek kendilerine verilecek emri beklemeye koyulmuşlardı. Vali, jandarma kumandanı, Abuzittin ve Tanju beyler hızla yürüyerek tarlanın ortasına kadar geldiler. Her taraf taş gibi sessizdi. Vali «Kim sizin elebaşınız» diye bağırdı. İlerden, bir yerden Ramazan'ın sesi duyuldu : «Burada elebaşı diye bir şey yok. Hepimiz yoksul köylüleriz. Topraklarımızın bize verilmesini istiyoruz.» Vali hiddetten kıpkırmızı olmuştu. «Ne toprağı be...» diye bağırdı, «Elinizde tapunuz var mı nankörler... Velinimetinize baş kaldırmaya utanmıyor musunuz?» Birden orta yaslı bir köylü Valiye doğru atıldı: «Kim kimin velinimeti...» diye bağırdı. «Toprak ağaları mı bizim velinimetimizmiş. Biz çalışırız onlar yerler. Artık yeter bu kandırmaca.» O sırada Abuzittin bey konuşmaya başladı: «Ne biçim adamlarsınız be. Hanginizi aç bıraktık şimdiye kadar?» Ramazan ilerden bağırdı: «Hepimiz açız. Çocuklarımızın ayağına giyecek bile alamıyoruz.» Vali Ramazan'a baktı. «Belli ki, sen kışkırtıcının birisin» dedi. Köylülerden bir itiraz uğultusu duyuldu. Hepsi de Valinin önünde eğilmeden kaya gibi duruyorlardı. Derken, lâfa Tanju bey karıştı. «Aranızda kışkırtıcılar olduğu malûm efendim.» Hep bu isyanlar komünistlerin başının altından çıkıyor.» Köylüler yavaş yavaş gelenlerin etrafını sarmaya başlamışlardı. Ramazan: «Topraklarımızdan çıkmayacağız» diye gürledi. Bütün köylüler bu sözleri hep bir ağızdan tekrarladılar. Abuzittin bey, «Ben sizi çıkarmasını bilirim.» diye öttü ve jandarmaların bulunduğu yere doğru yürüdü. Mehmet'in sözü bütün köylülerin kulakrında çınladı: «Arkadaşlar bizi yıldıramayacaklar. Sonuna kadar mücadele edeceğiz. Herkes topraklara yayılsın.» Köylüler yayıldılar. Herkes yerlere oturdu. Abuzittin bey jandarmaların önüne gidip tiz bir sesle haykırdı: «Süngü tak». Süngüler güneşte parladı. «İleriiiii...». Ve jandarmalar topraklara doğru koşmaya başladılar. Çığlıklar her yanı doldurdu. Kadın ve çocuk ağlamaları heryanı sardı. Jandarmalar önüne geleni dipçikliyordu. Ama köylüler yiğitçe direndiler. Kimse mücadeleden kaçmadı. Kadınlar dipçik yiyip yere yığıldılar. Erkekler yakalanıp arabalara götürüldü. O anda Mehmet, yakalanmayanlar ve yaralanmayanları bir araya toplamaya başldı. «Herkes eline taş alsın» diye bağırdı. Herkes taş aldı. Artık hiç kimsenin bir şey gördüğü yoktu. «İleri» diye bağırdı Mehmet. Hep birlikte ileri atıldılar. Jandarma taş yağmuru altında gerilemek zorunda kaldı. Havaya bir kaç el silâh sıktı jandarma. Ama bütün bunlar, köylülerin kabarmış örkesini artırmaktan başka işe yaramadı. Mehmet o arada Tanju beyi gördü. Bir arabanın arkasına saklanmıştı Tanju bey. Mehmet, Tanju beyin yanına yaklaştı. «Ulan gidinin köpeği» dedi. «İşçilere yaptığın zulüm yetmedi de buralara mı geldin şimdi ha...» «Tanju bey kekelemeye başladı. «Si...si...zi... Ta...tanı...mı...yorum... ben» diyebildi. «Ama ben seni çok iyi tanıyorum» dedi Mehmet. «Sen baş sömürücülerden Tanju'sun. Sen de, senin gibi kan emiciler de sonunda halkın mücadelesi önünde yenileceksiniz...»

Sonra oradan uzaklaştı. Jandarmalar toprakların dışına sürülmüş ve köylülere karşı mevzi almışlardı. O arada Ramazan'ı gördü Mehmet. Karısını sırtına almış köye götürüyordu. Ayşe yaralanmıştı. Mehmet'in teyzesinin kızı Ayşe hamileydi. Karnına dipçik vurmuşlardı. Ramazan, Mehmet'e şunu bırakayım geliyorum» dedi. Mehmet tekrar köylülerin yanına döndü. İki taraf da karşılıklı mevzilenmişti. Sessizce bekleşiyordu köylüler. Fatma ana fena yaralanmıştı Başından durmadan kan akıyordu. Mustafa, Arif, Hüseyin yakalanmıştı.

Derken hava karardı Vali ve diğerleri arabaya atlayarak oradan uzaklaştılar. Jandarma mevzilendiği yerden ayrılmadı. Karanlıkta birbirlerinin yanıp sönen gözlerini görüyorlardı köylüler. Birden Hüsnü amca ayağa dikildi, karanlığa doğru haykırdı: «Ne yapsanız boşuna» diye bağırdı. «Ne yapsanız işçilerin ve köylülerin uyanışını, halkın uyanışını durduramazsınız. Zafer işçilerin ve köylülerindir.» Hüsnü amcanın bu sözlerine ağustos böceklerinin tiz sesinden başka bir karşılık gelmedi. Jandarmalar da gitmişti.

IŞÇI-KÖYLÜ POSTASI

Sömürü Düzenine son verene kadar çalışalım

ÇALIŞMAK : Tâ ki halk iktidarını kuruncaya, tâ ki sınıfsız toplumu yaratıncaya kadar Dediğim gibi durmadan ileri! Tâ ki bayrağımıza «SÖMÜRÜ DÜZENINE SON VERDİK» yazıncaya kadar.

Işvçi sınıfı devrime öncülük edecek tek sınıftır. Ne var ki, bir öğretmen, yazar, bir subay da devrimci olabilir. Ve bunlar da devrim mücadelesine katılabilirler. Bütün bunlara sırt çevirdiğimiz an ne kazanırız ki? Ama, bütün bu demokratik haklar için çalışan güçlerle birleşirsek daha da güçlenir, daha da gür haykırabiliriz. Proletaryanın, ezilen bütün sınıflar, demokratik haklar için uğraşan bütün insanlar kardeşidir. Onunla birlikte yürümek isteyen demokrat güçlere «Geri dönün» mü demeli? O zaman kitleleri kendimizden soğutmuş, müttefiklerimizin güvenini yitirmiş oluruz. Halbuki görevimiz, kitlelerle bağ kurmak, kaynaşmak onlar için çalıştığımızı belirtmek, hareketlerine bilinç aşılamaktır.

«Devrimci mücadele gönüllü insanların işidir.» Gönüllü, birbirlerini seven, birbirlerine sıkı sıkıya bağlı devrimcilerin mücadelesi yenilmez. AYDINLIK, IŞÇI - KÖYLU, TURK SOLU v.s. bunun mücadelesini vermek istediği müddetçe beraberim. Diyorsun ki «Sen orada belki yalnızsın, ama Türkiye çapında yalnız değilsin.» Proleter devrimciler halkların kurtuluşu yolunda bıkmadan ilerleyeceklerdir

«Bizler tek bir sıkılı yumruk gibi olduğumuz müddeıçe emperyalizm bizi ezemez» diyorsun. Tek tek hareket ettiğimiz, birbirimize güvenmediğimiz müddetçe EMPERYLİZM ve işbirlikçileri bizi kolayca avlıyabiliyorlar, yok edebiliyorlar. Toplanalım ve tek bir hedefe birlikte yürüyelim.

Mektubunu bir kaç defa okudum. «İşçi — Köylü'nün 5000 abonesini bir gecede postaya atılmaya hazır duruma getirebiliyoruz.» Satırlarını okurken gözümün önüne geldiniz. Sizleri seyrediyordum.

Emperyalizme yöneltilen 5000 top görüyordum. 5001. topun başına geçmemek ayıptır doğrusu.

ISMAIL GÖREN
VAN

Işçi-Köylü bizim gazetemiz

Yürüyüşümüzle ilgili mektubunuzu sevinçle aldık. İşçi — Köylü eylemlerinin günü gününe izlenmesi bizi çok sevindirdi. Doğu'da haklarını almak ve köylünün anayasal haklarını kullanması yönünden sanıyorum ki bu yürüyüş büyük önem taşıdı. TOS'e olan güveninize ve sitayişkâr sözlerinize yürekten teşekkür ederiz Bu bizim temel görevimiz Mutlu yarınlara ulaşmanın tek çıkar yolu.

Devrimci bir gazetenin, devrimci cesur yöneticilerini gönülden alkışlıyoruz. Sağolun — şvarolun. İşçi — Köylü Gazetesine saygımız — sevgimiz sonsuzdur Çünkü bizim gazetemizdir.

Devrimci TOS Ergani Şubesinden ve Ergani'nin 71 köy halkından İşçi — Köylü Gazetesine ve onun değerli, gözünü budaktan esirgemeyen devrimci yöneticilerine sonsuz devrimci selâmlar ve sevgi iletirim.

ENVER ATILGAN
TOS ERGANİ ŞUBESİ BAŞKANI

İşçi kardeşlere selâm !

Ben Manisa'nın Turgutlu kazasından bir işçi arkdaşınızım' Sekiz seneden beri fabrikada çalışıyorum. Çalıştığıma göre zor karnımı doyurabiliyorum. Bakıyorum biz işçiler çalışıyoruz, bizim elimizde bir şey yok. Patronun tomar tomar paralar. Soruyorum arkadaşlara neden böyle bu iş. Kimi arkadaşlar diyor sen haklısın. Kimisi ona Allah vermiş diyor. Sanki bunlar gökten inme insan. Bizler de yerden bitme mantar.

İşçi kardeşlerim... Onlar fabrika fabrik üstüne, apartman apartman üstüne yaparlar. Bizler ise bakkal borcunu bile ödeyemiyoruz. Doktora gidersin. Doktor aç ağzını der açarsın. İki üç liralık ilâç verir. Hadi git der. Arkadaş, bu mu demokrasi... Bu mu yaşamak..

Sosyalist kardeşiniz bütün işçi kardeşlerine selâm eder.

AGUŞ KISMETLI
TURGUTLU

Bu düzen gelecek dize

Memlekete döndüm ve devrimci hareketlere başladım. Köy kahvesinde bir toplantı düzenlemek iste dim. Afişleri astım, gazeteleri bütün köy halkına dağıttım ve toplantıya ait on üç madde hazırlayarak onu da astım. Toplantıya girdik ve daha konferansa başlamadan birkaç tanesi saldırıya geçtiler ve bana birlikte sopa attılar. O sopa üzerine bir aydır kendimi alamadım ve yatakdayım. Onun için sizi mektupsuz bıraktım, kusura bakmayın. Yatakdan kalkınca at otlatmaya dağa gittim ve oradan size gür bir sesle hitap ediyorum.

Toplantıya hazırlanan maddeler şunlardır : 1) Bizler ezilen, sömürülen, hayatta yüzü gülmeyen bir kitle olarak bu işkencelere daha ne kadar zaman dayanacağız?. 2) Millî demokratik devrim nedir? Ve sınıfların mi sallerle izah edilmesi, 3) Toprak ağalarına, patronlara, mütahitlere, vurguncuya, tefeciye naseıl karşı çıkabiliriz? 4) Amerikan emperyalizmi ne demektir, emperyalizme karvşı nasıl mücadele edebiliriz? 5) Satılmışlar ve kompradorlar kimlerdir, onlara karşı nasıl bir cephe alabiliriz? 6) Amerikan emperyalizmine ,yerli işbirlikçilerine, uşaklarına, itlerine karşı mücadele, 7) Yabancı sermaye yurda nasıl girmiştir ve bu yabancı sermayeyi yurttan nasıl atabiliriz? 8) AP. iktidarına ve onun yorundakilere karşı nasıl bir tutum gösterebiliriz? 9) Demirel'in soygunları, halkın sırtından nasıl vurup ve ne yaptığının kısa açıklaması. 10) AP. iktidarının ikinci bir defa kuruluşundaki satılan milletvekilleri üzerinde açıklamalar. 11) D'nin halkımız üzerindeki tesiri hakkında kısa açıklamalar 12) Köy Derneği nedir, köy derneğinin faydaları. 13) Sendika nedir, kaça ayrılır faydaları nelerdir? Açıklanması.

Baskı zulüm yalan bize
Huzur rahatlık size
Bu düzen gelecek dize

Durun beyler çok yakındır.

HUSEYIN UÇAR
KUŞSARAY KÖYÜ - ÇORUM

Ben can derdinde o zevk peşinde

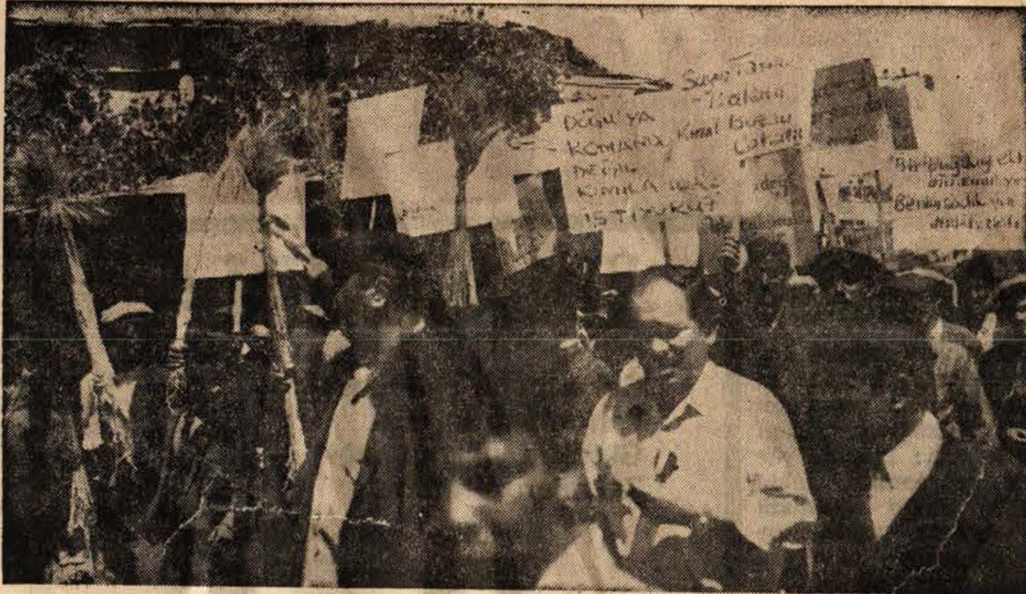
1 Mayıs günü Karahöyük köyünde çocuk getiremiyen bir hastayı hastahaneye getirmişler, vilâyete. Ben de o gün KAYSERİ'de idim. Bu durumu öğrendim. Koştum oraya. Hastanın başında kocası enişteси ve bir kaç köylümüz. Oradan oraya koşup dururlar. Hastayı bir türlü kabul ettiremiyoruz. Obür kapıdan diyorlar öbür kapıya varıyoruz. Güneydeki kapıya diyorlar oraya varıyoruz, yeni binaya diyorlar. Bunu diyenler benim gibi iki gün önce İş Bulma Kurumu önünde iş diye kuvranan köylü kardeşlerimiz. Dedim ki, kardeşim bana bak senin ablan kardeşin olsaydı bu durumda ne yapardın, sen de bir köylüsün çevkmi alıyorsun, burnun neden havalı dedim. Vallahi doktor yok alamayız bu saatte dedi. Nasıl olur yahu koskoca devletin hastahanesinde bir nöbetçi doktor yok dedim.Dedi, «BAHAR, KARDEŞIM, BAHAR BAYRAMI.»

«Herkes zevkinde nöbetçi ne yapsın» dedi

Rey zamanı ta köyümüze khadar Sağlık Bakanı Ozkan türlü vaadlerde bulunuyordu. Reyi aldı herşeyi unuttu koltuğa oturunca. Ama unutmasın. Buradan bir daha rey istiyemiyecek. Gelirse karşısında bizi bulacak. Tek kelime konuşamayacak. Ham armut gibi boğazına duracağız.

BEKIR POLAT

KARAHÖYÜK KÖYÜ
KAYSERİ

DOĞU'DA KOMANDO DEĞİL SÜNE MÜCADELESİ İSTİYORUZ!

Ergani'de köylü yürüdü

Bir sabah erkenden uyan dılar. Ellerinde omuz boyu başaklar, pankartlar bir yan dan kasabaya akın ediyorlar dı. TÖS Ergani şubesinin ö nü kalabalıktan geçilmiyor du.

Zümrüt gibi omuz boyu e kinleri beş —on gün içinde mahvolacaktı. Her başağın üs tünde 25—30 kımıl vardı. Hastalık kırıp geçecekti ekin leri. Sonra da açlık köylüle ri.

Köylüler yüzlerce dilekçe yazdılar hükümete. Telgraflar çektiler yardım etsinler diye. Ses çıkmadı. Sonunda karar lı olarak bu yürüyüşü düzen lediler, öğretmenlerle birlik te.

Göstermelik ilâçlama uçak ları geri gitmişti. İlâç yok di yordu Hükümetin adamları. 24 aydır köylünün gözü tarla daydı. O da yok olacaktı. Devrimci öğretmenlerden baş kası yoktu şimdi köylünün yanında Palavra nutuk atan lar yoktu.

TÖS önünden yürüdü köy lüler. Bin, ikibin, beşbin oldu lar sonunda. Atatürk Anıtı önüne bir çelenk koydular. Çelenk üzerinde kımıl bulu nan bir demet buğdaydı.

Bir köylü çıktı. Elinde hastalıklı başaklarla.

«Alınterimiz, emeğimiz, ço

Ulusal Basımevi İşçileri direndi

Ulus Basımevinde çalışan 118 işçi işbirlikçi iktidarın çıkartmak istediği demokratik hakları kısıtlayan Sendikalar Kanununu protesto amacı ile 15 Haziran akşamı matbaayı işgal etmişlerdir. Ulus Basımevi yöneticilerinin işçilerin isteklerini kabul ederek, yayınladıkları bildiriye birinci sayfada yer vermeyi kabul edince, işgale son vermişlerdir.

Işçilerin kararlı direnişleriy le gazetede birinci sayfada basılmasını sağladıkları bildiri de şöyle denilmektedir:

«Bir ekspres hızıyla çıkan yeni sendikalar yasası tasarı sı ile görüşülmesi beklenen topl uiş sözleşmesi, grev ve lokavt yasası tasarısı 1961 Anayasasının açıkça çiğnen-mesi niteliği taşımaktadır.»

Ulusal Basımevi işçileri bu tasarının kanunlaşması halin-de Türk işçisine faşist ve sa rı sendikaların hakim olacağı nı belirterek, bütün ilericileri bu kanuna karşı direnmeğe çağırmışlardır.

Tirebolu'da fındık üreticileri mitingi

Tirebolu'da fındık üreticileri **«hak verilmez alınır»** diye haykırarak AP. Iktidarını protesto eden bir miting yaptılar. Mitingde Fisko Birliğin üretic.nin değil tefeci tüccarların teşkilâtı olduğu açıklandı. Üreticiler taban fiatların 9 lira olmasını Istediler. Üreticilerin bu mitingleri bütün Karadeniz bölgesini sararken vurguncu AP. iktidarının etekleri de tutuştu.

KAMPANYA

AP'nin ipliği Türkiye Pazarında

niz. Ama bir kısım millet sır- zin bu muhitlerle irtibatınızı

—o—

JANDARMA SOĞUCAK KÖYÜNÜ NİYE ARADI

Yoksul köylülerin sesini dinleyin

Jandarmalar Soğucak kö yünü aradılar neden?

Köyümüzde hırsız, yok katil yok. Ya ne var ki aradı lar?

28 Nisan günü köyümüze arama yapmak için jandarma lar geldi. Evlerimizin aran masına engel olmak istedik se de arayıcılar zorla gire rek sandıklarımızdan tutun da ahırlarımıza kadar aradı-lar.

Aradıklarını bulamayan jandarmaların başındaki ge-dikli «Devrimci Yorum» ne rede? diye bağırdı. Oraya toplanan köylülerden devrim ci yorumu bulunca, baskıncı lar sevinçle köyden ayrıldı lar.

Nedir Bu Devrimci Yorum?

Balıkesir Necati Eğitim En titüsü öğrencilerinin çıkar-dıkları içi yurt ve bölge dert leriyle süslenmiş kâğıt parça sıdır.

Yıllardır bizi cahil bıra-kanlar şimdiden okumamıza baskıyla engel olmak istiyor lar. İşte SAHTE DEMOKRA Sİ BUDUR.

Biz köylüler olarak emeği mizin hakkını almak için Sa vaştepe'de bir Tütün Yürü yüşü yaptık. Öğrenci kardeş lerimizle bağlar kurduk. Kö yümüzün kahvelerini Anaya sa maddeleriyle donattık. Öğ renciler bize Pusuda adlı bir piyes oynadılar. İşte baskın, biz emekçi halkın uyanışını engellemek için yapılmıştır.

Emeğin en yüce değer oldu ğuna inanıyoruz. Sonuna ka dar mücadele edeceğiz.

Devrimci Soğucak Köylü leri adına İbrahim Ömür, Or han Şentürk, Saadetin Kcoae-fe.

GÖRELİM BAKALIM

El mi yaman Bey mi yaman

Ceyhan'dan Kerim Öztürk Bildiriyor :

Ceyhan'dan bir arkadaşla Akdam köyüne gittik. Köylü lerin anlattıklarına göre bu rada toprak ağalarının zulmü aynen böyledir :

En büyük toprak ağaların dan Boranlar ailesinin zilyet liğinde bulunan ikibin beş yüz dekar arazi tapusuzdur ve hazinenindir. 1969 yılında toprak tevzi komisyonu bu a-raziyi 9—15 dönüm parçalar halinde köylülere dağıtmış-tır. Dağıtımdan 34 gün sonra Boranlar köylülerin arazisi ni bir gecede ekerler.

Köylüler hakların aramak için Kaymakama ve Vâliye başvururlar. Bu makamlar köylülere toprakların geri verileceğini dair «işbirlikçi sö zü» verirler. Bu söz yerine gelmez! Köylüler kendi ara zilerini işgal ederler. Ağanın adamları köylülere saldırır.

Olay yerine gelen jandarma ise ağanın yanında yer alır. Köylüler Kaymakama duru-mu bildirmeye gittiklerinde kovulurlar. Durum mahke-meye intikal eder. Bu durum hasat zamanına kadar sürer.

Hasat zamanı ağanın biçer döverlerini tarlalarında gö ren köylüler geleyana gelir-ler. Gene de Valiye başvu rurlar. Vali onlara tarlaları na sahip çıkmalarını öğütler.

Köylüler tarlalarına dönün ce ağanın kiralık adamları tarafından kurşunlanırlar.

Dört kişi yaralanır. Köylü yine Valiye başvurur. Vali; ölüm yok. jandarma vereme yiz» der «Gidin tarlada bir kaç kişi ölün, o zaman tahki-kat yaparız» der. Köylü Hacı Coşkun diyor ki; «bir kişi ölecekse ben öleyim. Ama ne halleder ki..»

Mahkeme ürünlere el koy-muş. Satılan ürünün karşılı ğı bankada yatıyor. Köylü pe rişan. Köylüler bu yıl yine tarlalarını sürmek istiyorlar.

Her şeyi göze alarak mücade le edecekler. Görelim baka lım el mi yaman bey mi ya man?

İktidarın öğretmene

TARİH-BAŞLANGIÇ

Tarihi iyi bilmeliyiz. Çünkü tarih halkların sömürücü ve zalimlere karşı yaptıkları mücadelelerdir.

Tarihi bilirsek, halkların geçmişteki zulüm ve sömürü dü-zenlerine karşı nasıl mücadele ettiklerini öğreniriz. Geçmiş teki mücadeleleri bilmek bize daha önc yapılan hataları gör mek ve onlardan dersler çıkarmak imkânını verir.

Tarihi bilirsek, bugün halkımız ne için mücadele ediyor, daha iyi kavrarız. Halkın dostu, düşmanı kimdir daha iyi bi-liriz..

Böylece tarih bize nasıl, ne için, ve kimlere karşı müca-dele edeceğimizi öğretir. Kurtuluş yolunu bize gösterir.

Yazımıza bugün sömürü ve zulüm düzeninin atası olan Osmanlı düzenini anlatmakla başlayaım. Görelim bakalım Os manlı zamanında halkımız kimlerle ve nasıl mücadele etti.

OSMANLI İMPARATOLUĞU FAKİR HALKLARIN SÖMÜRÜLMESİ ÜZERİNE KURULMUŞTUR.

Çok eskiden Türk'ler Orta - Asya'da yaşardı. Kıtlık yüzün den buralardan göçtüler. Bin sene önce Arabistan'a geldiler. O tarihlerde müslüman Araplar büyük bir İmparatorluk kur-muşlardı. Bir çok memleketi zapt etmişlerdi. Zapt ettikleri memleketlerde yaşayan fakir halklardan haraçlar alıyorlardı. Bu haraçlarla halife ve çevresi rahat ve zengin bir hayat yaş yorlardı.

Türkler de halifenin ordularına katıldılar. Fetihler yaptılar Dokuz yüz sene önce Anadolu'ya hücum ederek Bizans'ı Ana-dolu'dan attılar. Anatolu'da beylikler kurdular. Sonra bunlar birleşti. Böylece altı yüz sene önce Osmanlı İmparatorluğu kuruldu.

Osmanlılar Arapların hareketlerini benimsediler. Fetihçi bir devlet kurdular. Fetih kolay ev kârlı bir işti. Etraflarındaki memleketlerle savaş attiler Bir çok memleketi işgal ettiler. İşgal ettikleri memleketleri yağma ettiler. Oradaki fakir halk-lardan haraçlar aldılar. Bu haraçlar ve yağmalar padişahın ha-zinesini doldurdu. Bu yüzden Osmanlı düzeni fakir halkların sömürülmesi üzerine kurulmuştu

OSMANLI DÜZENİ, ŞERİAT VE HİLAFETLE YÜRÜTÜLEN BİR DEREBEYLİK DÜZENİ İDİ

te. Ama bu yıl bunu da bulamayacağız. İlgililer gözümüzü boyamak için yetersiz bir mücadele yaptılar. Tam ekinlerimizi kurtacağımız sırada ilâç yok diyorlar. Artık aldanmayacağız. Eskiden kımıl geldiğinde ilâç yoktu. Afat diyorduk. Allahın gazabı diyorduk. Elimiz koynumuzda, ister istemez boyun eğiyorduk. Şimdi öyle mi? Şimdi ilâç var. Ekinlerimiz ilâçlandığında kımılın öldüğünü de gözlerimizle görüyoruz. Emeğimizin hiç olmasına nasıl göz yumarız. Öğretmen kardeşlerimizle yapacağımız bu protesto yürüyüşümüz bir sonuç vermezse Diyarbakır'a kadar yürüyeceğiz. O da sonuç vermezse Ankara'ya kadar yürüyeceğiz» İşte Erganinin Yeniköy'ünden Nezir Yalçın böyle konuştu. Ondan sonra konuşan çiftçi Arif Akyıldızda iktidarı şiddetle yerdi: «Biz sesimizi duyurmak için günlerce çırpındık durduk. Ama duymak istemediler. Tellerimize, dilekleçelerimize günlerce cevap bile alamadık. İşte bugün sesimizi duymak istemiyenlere BEŞ BİN KÖYLÜ, öğretmenlerle birlikte sesimizi duyuracağız. Kayıtsız kalınırsa, bir daha, bir daha bu direnişlerimizi daha güçlü olarak yapacağız.»

Son olarak konuşan TÖS Ergani Şubesi Başkanı Enver Atılgan «Bu direnış Anayasa hakkımızdır. Bu hakkı yalnız süne mücadelesinde hükümetin yetersizliği nedeniyle değil, her türlü haksızlığa karşı kullanacağız. Bütün öğretmenler halkımızın haklı mücadelesinde omuz omuza olacaklardır. Bu yürüyüş ilçemizde ilk olarak yapıldı. Bu yüzden tarihi bir önem taşır.»

Daha sonra beşbin kadar köylü ve öğretmen Elâzığ — Diyarbakır karayolu üzerinde direnişe geçtiler. Ellerinde pankartlar ve başaklarla trafiği üç saat tıkadılar. Köylülerin ve öğretmenlerin ellerindeki kartonlarda şunlar yazılıydı: «Doğuda komando değil süne mücadelesi istiyoruz» «TÖS halkımızın yanındadır.» «Öğretmen — Köylü elele» «Banka kredilerini toprağa verdik.» «Kımıl geldi kıtlık var» «Tarım Bakanı. Kımıl Bozdu Cakanı.»

Yürüyüş ve protesto gösterileri halkın kararlılığını göstermiştir. Toprak ağalarının iktidarına korku salmıştır.

AP.'NIN IPLIGI AP. PAZARINDA

AP'de soyguncular birbiriyle le kapışmaya başladı.

41 lerden İbrahim Tekin Demirel'e bir mektup yazmış. Geçenlerde gazetelerde çıktı. Biz, «İşbirlikçinin ağzından işbirlikçinin işi böyle çıkar pazara» deyip mektuba kulak verelim.

Tekin «Şahsınızda varoldu-ğunu tahmin ettiğim dürüst, faziletli, samimi politika ve ahlâk anlayışında aldandığımı kısa zamanda anladım.» diyorda devam ediyor.

«Saray entrikası ve ayak oyunlarıyla hükûmet idare ediyorsunuz. Yalan, samimiyetsizlik, taviz ve menfaat temini ile adam tutma, suiistimallere gözyumma yolu ile hükûmet etmek, son milletvekili transferleri ile, milletvekillerini alıp satmak sizin ana prensipleriniz oldu. Ordunun içine dahi ayak oyunu soktunuz.

Hep ben dediniz. Hukuk tanımadığınız gibi, Anayasa müesseselerini de küçük gördünüz. Ama hürmet etmediğiniz müesseselere işiniz düştüğü veya korku ve endişe içinde bulunduğunuz zaman yalvarmaktan çekinmediniz. Fakir derdine çare bulacağım dediğindan zengin olma heveslilerini ve bu yollardan zengin olmuş da hâlâ doymamışları himaye ettiniz. İcabettiği zaman, seçimlerde bunları kendi emrinizde kullandınız. Rey ve adam tutmak için her türlü yola başvurdunuz. Akla gelen hiç bir tavizden kaçınmadınız.»

Demokrasi, hukuk düzeni diye bol nutuk atan Demirel'in hukuku bu işte: Soyguncuyu beslemek, rey satın almak, Anayasayı tanımamak. Eklenecek bir şey yok doğrusu, ekleyen eklemiş.

Şu meşhur biraderleri zengin etme işine gelelim. Bakın Tekin ne diyor:

«Kardeşlerinizle ayrınız, gayrınız olmadığını en iyi bilenlerden biri benim. Daha kısa zaman evvel yaptırdığınız apartman ve evi kardeşlerinizle ortaklıkla aldınız.

Şevket Demirel, hükûmet kuruluşlarında, parti kongrelerinde, Ticaret Odası seçimlerinde herkesten çok söz sahibi değil midir?

Ali Demirel sizden habersiz, bırakınız özel okul açma, kredi alma meselelerini, bir kaç gün için Ankara'yı terkedebilir mi?

İş muhitleri ile münasebeti Şevket Demirel, dini çevrelerle Ali Demirel temin edip, sibunlar temin etmezler mi?»

«Yüzüm ak alnım açık» diyenlerin bırakın ipliğini, çamaşırları işte böyle çıkar ortaya. «Kardeşlerimin işine karışmam» diyen Demirel'i suç ortakları böyle ele veriyor. Bütün halk düşmanları, halk uyandıkça, devrimci mücadele sıkıştırdıkça böyle saldırırlar birbirlerine. Daha birbirlerini çiğ çiğ yiyecekleri ama toptan yıkılmaktan kurtulamıyacakları günler gelecek.

AP.'NİN İPLİĞİ ORDU PAZARINDA

Karadenizli 2000 Fındık üreticisi Ordu'da bir toplantı yaptılar. Tefecilerin, vurguncu tüccarların sömürüsüne karşı kendi meselelerini konuşmak için toplanan üreticiler işbirlikçi AP.'nin ipliğini pazara çıkardılar. Bu arada Ata Bodur adlı AP. milletvekili kürsüye çıkmış ve utanmadan üreticilere nutuk atmaya kalkışmıştır. Bunun üzerine sabrı taşan üreticiler AP. milletvekilini yunalamışlar ve üreticiler kürsüye gelerek Ata Bodur'u kolundan tutup indirmişlerdir. Bir üretici **«ipliğiniz pazara çıktı burada ne ararsın be.. gidin tüccarların yanına»** diye seslendi.

«Patron bizi işten çıkartmak isteyince fabrikayı işgal ettik»

Zeynel GÜN, bildiriyor

Kartal Mühendislik Sanayide çalışan 85 işçiyiz. MANN otobüslerinin göğüs ve kapılarını yaparız. Patronlar bize baskı yaparak milyon üstüne milyon koydular. Ve geçenlerde 28 kalıpçı arkadaşımızı işten çıkartmağa kalktılar. Sebebini sorunca kalıba ihtiyaç kalmadığını montaja geçeceklerini söylediler. Biz de bunun üzerine aramızda 10 kişilik bir komite seçtik ve ne yapacağımızı plânladık. Bizi işten çıkartmalarına bir iki gün kala 22 Mayıs'ta gece yarısı topluca fabrikaya girdik. Gece çalışan arkadaşlar da hemen bize katıldı. Sabah diğer arkadaşlar da gelince iyice tamam olduk Sonr patronun gelişini beklemeğe başladık. Öyle ya onlar patrondur işe erken gelmezler. Herifler hergünkü gibi 11'de hususi arabalarıyla geldiler. Fabrikaya girince biz de onları yakaladık odalarına götürdük. Şartlarımızı kabul edinceye kadar burada oturun dedik.

Bizim isteğimiz kimsenin işten çıkartılmamasıydı. Direniş 17'ye kadar sürdü. Herifler sonunda pes ettiler. Kimsenin işten çıkartılmamasını kabul ettiler.

Bu arada bizim bağlı olduğumuz Otomobil - İş sendikası başkanı, fabrika duvarına yazdığımız «İşçiden Emek, Patrondan Yemek», «Hak Verilmez Alınır, Yoksa Fakir Kalınır», «Yaşasın İşçi Birliği» gibi sloganların silinmesini ,direnişimizi kimsenin duymamasını istedi. Ama ne sarı sendikacılar ne de başka güçler işçilerin ve köylülerin başlıyan ve kök salan haklı mücadelesini gizliyemiyecek ve durduramıyacaktır.

baskısına karşı çıkalım

Devrimci öğretmenler Türkiye'nin her tarafında emperyalizme ve ortaklarına karşı mücadele yüzünden AP. iktidarının kiralık uşakları tarafından saldırıya uğramakta ve yıldırılmak istenmektedir.

17 Haziran günü Yozgat'ta bir miting düzenleyen bir avuç gerici zorba, miting sonrası devrimcilere ait iki dükkânla, Hilmi Gönenç'e ait Anadolu Gazetesine ve TÖS binasına saldırdılar.

Olaylara seyirci kalarak suçluları koruyan Valilik ve Emniyet bir kere daha iktidarın maşası olduğunu gösterdi. TÖS binsına saldıran gerici zorbaları korudu. Bir baskınla binada arama yaptı. TÖS başkanı tutuklandı. İl'e gelmekte olan TİP. İl Başkanı gerici zorbaların saldırısına uğradı.

———o———

Çelikhan Hakimine Gericilerin Saldırısı

İşçilerin ve köylülerin kurtuluşu için mücadele eden Çelikhan hâkimi İsmet Erdemoğlu'nun evi toprak ağalarının kiralık katilleri tarafından kurşunlanmıştır.

Toprak ağaları ve tefecilerin partisi vurguncu AP'nin ilçe başkanı Mahmut Elmas, İsmet Erdemoğlu'nu öldürmek kastiyle kiralık katil tutmuş ve bunları saldırtmıştır. Olaydan sonra hakimin yeri değiştirilmiştir. Yerine tayin edilen hakim de onun izinde yürüyecektir.

Baskılar devrimci mücadeleyi durduramayacaktır.

KINIK'TA

Kınık'ta ise devrimci bir öğretmene sarkıntılık eden AP'li zorbalar, gece kahvede devrimci öğretmene de saldırmışlardır.

AVANOS'TA

Avanos'un Özkonak bucağında da 27 Mayıs'ın 10. yıldönümünde de TÖS'ün Atatürk anıtına koyduğu celenk ayni gece parçalandı. Özkonak Ortaokul öğretmeni Rıdvan Sertlek yazdığı mektupta çelengi parçalayanların bilindiğini fakat bucak yöneticileri tarafından korunduğunu bildiriyor. Rıdvan Sertlek mektubunda diyor kı: «İşbirlikçi AP iktidarının ipliği artık Özkonak pazarına da çıktı. Halkımızın Tam Bağımsız Gerçekten demokratik Türkiye'yi kurma mücadelesinin önünde kuvvet duramayacaktır. Çünkü halkımızın Devrimci Güçbirliği AP iktidarını yıkacak, amacına ulaşacaktır. Yaşasın İşçi, Köylü ve Aydınların güçbirliği.»

BARTIN'DA

Bartın da TÖS şubesi adına bir bildiri yayınlayan Ali Eralp diyor ki: «Bu bir avuç işbirlikçi gözü dönmüş yobaz gerici gürühuna hemen şunu hatırlatırız ki çeşitli ayak oyunları ve baskılarla devrimci tarih çarkını geri döndürmeye kimsenin gücü yetmeyecektir. Bu devrimci seli derviş Vahdetiler satılık Osmanlı paşaları, saldırgan batı emperyalisleri dün nasıl önleyemediyse bugün de öyle olacaktır. Amerikan emperyalizmi ve onun kuklaları bugün de dize gelecektir.»

Halkımızın devrimci uyanışına hizmet eden öğretmenlere yapılan saldırı bir avuç sömürücü asalak sınıfın ve saldırgan emperyalistlerin bir taktiğidir. Buna karşı bütün Türkiye halkı duracaktır. Halkımızın devrimci mücadelesi onları kahredecektir

48 Akçadağ köyünün 1284 imzalı bildirisi

Dürüst ve devrimci tutumu ile bütün Akçadağlıların sevgisini kazanan, Akçadağ kaymakamı İ. Hakkı Aslan, Vali Sabri Sözer tarafından görevden alınıp sürgün edilmiştir.

Yiğit kaymakam İ. Hakkı Aslan'ın bütün suçu, sahte belge düzenlemekten mahkemece tutuklanan, Akçadağ Yatılı Bölge Okulu Müdürü Mustafa Sıvri'yi açığa almak olmuştur. Kim bu Mustafa Sivri?

Zonguldak'ta işçi kurşunlatan; Malatya'ya geldiği gün devrimci bir kuruşun başkanını tokatlıyan, köyünün okul, yol, su meselelerini görüşmeye gelen köy muhtarını polis vasıtasıyla dışarı attıran, Darende ve Hekimhan'da gerici azgınların saldırısına uğrayan öğretmenlerin can güvenliğini sağlıyacak yerde, onları sürgüne gönderen, halkı birbirine düşürmek için mezhep tahrikçiliğı yapan, şehrin göbeğinde öğretmen döven, bıçaklıyan sokak serserilerini destekler görünmekten bile çekinmeyen, hattâ devrimcileri bu serseri gurubu ile tehdit ettiren aVliyi istemiyoruz.

Biz Malatya halkı olarak, bugüne kadar ki tutumu ile işçi, köylü, öğretmen düsmanı olarak hareket eden Vali Sabri Sözer'i, HALK DÜŞMANI ve istenmeyen adam ilân ettiğimizi kamu oyuna duyururuz

AKÇADAĞ'IN 48 KÖYDEN 1284 İMZA

Osmanlılar yabancı ülkeleri fethedebilmek için kuvvetli bir ordu kurmak zorundaydılar. Bu orduyu köylüyü sömürerek kurmuşlardı. Bütün toprakların Allah adına sahibi padişahtı. Padişah fetih seferlerinde yararlık gösteren beylerine bir miktar toprağı, «has, tımar ve zeamet» diye bağışlardı. Bu toprakta tımar beyi yani derebeyi köylüleri çalıştırırdı. Onların ürünlerini gaspederdi. Ürünü paylaşmada «dokuz kile derebeyine, bir kile köylüye» verilirdi. Derebeyi yanında asker beslerdi. Bir harp olunca bu askerler toplanır, ordu kurulurdu. Ayrıca padişahın da büyük bir ordusu vardı. Böylece köylüden gaspedilen ve işgal edilen yabancı ülkelerdeki halklardan alınan haraçlar, padişaha, çevresine ve derebeylerine rahat bir hayat yaşatıyordu. Bütün orduyu köylü besliyordu.

Köylüyü sömüren bu düzen «dirlik» düzeni idi. Yani padişah ve devleti deerbeylerin çıkarlarını temsil ediyordu. Derebeyi ve padişah için bu düzen «dirlik, dünyalık» düzeni idi. Ama köylü içi nbir sömürü ve zulümdü. Padişah aynı zamanda halife idi. Yani müslümanların başkanı idi. Derebeylerin çıkarları uğruna Padişahın fermanlarına kimse sesini çıkaramazdı. Haksızlığa karşı gelenin dinsiz, zındık diye kellesini uçururlardı. Memleket şeriat kanunlarıyla idare edilirdi. Şeriat kanunları dini hükümlerdi. Ancak padişah ve din ulular derebeylerin sömürülerini ve zülümlerini, tefeciliği, haklı gösteren hükümleri şeriat diye halkın karşısına diktiler. Sömürücü derebeyler ve padişahlar dini halkın sömürülmesi işte böyle kullandılar.

DEREBEYLİK KÖYLÜYE ZULMEDEN SÖMÜREN BİR DÜZENDİR.

O sıralarda Osmanlılarda zenaat ve ticaret geriydi. Göçebelerin yaptığı hayvancılık da padişah ve derebeylerini besleyemezdi. Geride bunları besleyecek köylüler kalıyordu. Köylüler, derebeyinin istediği ürünü yetiştireceğim diye kan ter içind iki mevsim toprakta çalışırdı. Ödeyemediği borçları için de iki mevsim derebeyinin hizmetinde iş görürdü.

Köylü, toprağının sahibi değildi Derebeyinin keyfi hakları vardı Köylü çalıştığı toprağı çocuklarına bırakmazdı. İstediği ürünü ekemezdi. İki sene ekim yapmazsa, derebeyi toprağı elinden alırdı.

Doğu vilâyetlerinde «Özel Derebeylikler» [illegible] düşman başına. Buralarda köylü derebeyinin kölesi idi. Derebeyi hem köylünün ürününün hepsini gaspeder, hem de istediği işte öldüresiye çalıştırdı. Bir de «Tekke Derebeylikleri» vardı. Köylü buralarda yaşayan hoca ve ulemaları ürünüyle beslerdi. Padişahın ve vezirlerin büyük toprakları vardı. Köylü buralarda ırgat olarak çalışırdı. Padişahtan derebeyinden, derebeyinin askerinden hoca ve ulemasına kadar bütün hazır yiyiciler besleyeceğim diye köylünün alının dersi çatlardı

Daha sonra köylü çok daha zor durumlara düştü. Bu zorlukları ve köylülerin mücadelelerini gelecek sayımızda anlatacağız.

İŞÇİ-KÖYLÜ OMUZ OMUZA

İşçiler Döner mi Er Meydanından

(Başı 1'de)

çilerle birleştiler. Yürüyüşe Türk — İş'e üye 5 bin tekel işçisi de katıldı. Mutlu Akü, Eczacıbaşı işçileri de başka bir koldan geldiler. Diğer yandan Otosan işçilerinin başını çektiği bir işçi topluluğu yürüyüşe katıldı. Haymak fabrikası işçileri Amerikancı patron Şevket Demirel'in önleme çabalarına rağmen yürüyüşe katıldılar. Fabrikanın içine yerleştirilen silâhlı zorbalar dayaktan geçirildi. Yürüyüş Maltepe'ye vardı.

Aynı saatlerde Alibeyköy'de direniş oturum şeklinde başlamıştı. Alibeyköy'ün en ucundan bayrağı açan Sungurlar işçileri Demir Döküm ve diğer fabrikaların işçileriyle birleşerek yürüyüşe geçtiler. Bahariye'de yol kesildi. Ama akan seli durdurmak imkânsızdı. İşçilerin demirden gücü barikatı yardı. Bu arada Eyüp karakolu basılarak tutuklananlar kurtarıldı.

Pazartesi sabahı Topçular ve Sağmalcılar bölgesinin belli başlı fabrikalarında işçiler, sendika kanununu protesto etmek için oturuma geçtiler. Otomarsan işçileri yürüyüşe geçtiler. Onbini bulan kalabalık toplum polisine rağmen uzun bir ihtar yürüyüşü yaptı.

İzmit'te de bütün fabrikalarda binlerce işçi oturum yaparak direnişe geçtiler. Ankara - İstanbul yoluna çıkarak trafiği dört saat kapattılar. İşçiler yüz yıllık çetin mücadelelerle kazanılan hakları için sonuna kadar mücadele edeceklerine and içtiler.

16 HAZİRAN : İŞÇİ BAYRAĞI GÖKLERDE

Kartal bölgesinde çalışan onbinlerce işçi Kartal'dan Kadıköy'e doğru yürüyüşe geçtiler. Tank barikatları yarıldı. Bu arada bir kısım askerin barikatları terkettiği ve ağladığı görülüyordu. Halk düşmanları son çareyi işçinin üzerine kurşun sıktırmakta buldular. Onbinlerce işçi gürleyerek polis barikatının üstüne yürüdü. Polis ateş aç[...] tahrip edildi. Polisler 10.30 sıralarında yolu kestiler. Polis önde yürüyen kadın işçilere hücum etti. Şiddetli çatışmalar oldu. İşçiler polise iki koldan saldırdılar. Polis ateş açtı, bu ateş sırasında bir işçi tam kalbinin üzerinden vuruldu. Daha da hınçlanan işçiler polisleri önlerine katarak kilometrelerce kovaladılar.

İzmit'te işçiler şehrin dışından İzmit'e doğru yürüyüşe geçtiler. Birkaç kere asker ve polis barikatını hızla yaran işçiler şehre girdiler. «Bağımsız Türkiye», «Hükûmet istifa» sloganlarını haykırarak yürüdüler.

15-16 Haziran mücadelesi Türkiye tarihinde önemli bir dönüm noktası oldu. 150 bin işçi Amerikancı patronları zangır zangır titretti. Halk büyük sevgi gösterisinde bulundu. Yürüyüşün geçtiği yol kenarlarında çalışan inşaat işçileri çalışmalarını bırakarak kardeşlerinin saflarına koştular Türk — İş'e üye binlerce işçi «Bu Çelik — İş, Maden — İş davası değil, bütün işçilerin davasıdır», diyerek yollara döküldüler. İşçi kardeşliğinin unutulmaz bir örneğini verdiler.

YALNIZ İSCİLERİN DEĞİL BÜTÜN HALKIN MÜCADELESİ

İşçiler sendikalar kanunuyla birlikte vergilere, zamlara, işsizliğe, pahalılığa, halkımızın mücadelesini bastırmak için tezgahlanan zorbalık kanunlarına karşı çıktılar.

İşçiler bütün halkın menfaatlerini savundular. İşçiler diyor ki: «Biz köylülerle bir olup iktidarın hakkından geleceğiz» Yürüyüş, memurlara selâm yolluyor, «Personel kanunu, iktidarın oyunu» diyerek, dar gelirli memurların da mücadelesini destekliyorlardı.

Yiğit i ş ç i sınıfının bu şahlanışından ödü kopan Amerikancı AP iktidarı, kurtuluşu sıkı yönetim ilân etmekte aradı. 16 Haziran gecesi İstanbul ve İzmit'te sıkı yönetim ilân edildi. 17 Haziran sabahı DİSK yöneticileri ve [...]

Bütün bunlara rağmen, işçi sınıfın ve halkımızın yiğit mücadelesi her geçen gün daha da çelikleşiyor. İstanbul'da, İzmir.de, İzmit'te, yurdun bir çok yerinde onbinlerce işçi bütün baskılara göğüs gererek mücadeleye devam ediyorlar.

İşçiler, kardeşler!

Mücadelemize bin misli güçle devam edelim! Halkımız ve Anayasa bizimle beraberdir.

Patronlar, gerici iktidarları ve sarı sendika ağaları güçsüzdür. İçi boş bir ağaç gibidir. Dıştan bakınca iri gözükürler. Ama içleri koftur, halkımızın mücadelesi önünde yıkılacaklardır.

Bilelim ki, bütün halkın kurtuluşu devrimle gerçekleşecektir. Dalga, dalga ilerliyelim, zafere kadar.

İNADINA

Çekerim bir gün bayrağı
Patronların inadına
Gerekse yıkarım dağı
Zalimlerin İnadına.

Boyun eğmem zulümkâra
Geleceğim İktidara
Kurşun sıksanız da bana
Dönmem yine İnadına

Korksunlar yürüyen halktan
Çığ gibi geliyor toptan
İstanbul, Çorum'dan, Kars'tan
Yürür bir gün inadına.

Hüseyin'i assanız da
Hınç edip ezseniz de
Paralayıp kesseniz de
Zafer bizim İnadına.

Nalına da VUR Mıhına da

Amerika'ya da , İşbirlikçiye de

Başbakan efendi «İşçinin ekmeğini fabrika verir» diye buyurmuş. Besledik büyüttük danayı, şimdi tanımaz oldu anayı. Kim kimin ekmeğini veriyor acaba?. Herşeyin anası, fabrikaların çarkını döndüren işçi sınıfı değil midir? Demirel gibileri semirtip, genirten?.. Yoksa biraderlerini zengin edip hesabını vermekten kaçarken Anayasa Mahkemesi tarafından kuyruğundan yakalandığı paraları Amerika mı koyuveriyor cebine?. Amerika'nın her gün çalıp götürdüğü milyarları, Demirel babasının tarlasından mı topluyor acaba?.

Fabrikayı yapan da yaşatan da işçidir. İşçi. İşçinin yarattığını ise patronlar ve Amerika toplar. İşçi bu dalga dümenin farkına varmasın, varırsa da karşı durmasın diye çıkarılır kanunlarla tüzükler. Kendilerine tapu senet yapar soyguncular. Ve sonra da «özel mülkiyet mukaddestir.» «İşçi hakkını savunan isyancıdır.» gibi nanelere şeker karıştırıp renkli gazoz yaparlar. İşçinin emeği, yağma Hasanın böreği gibi paylaşılır da bunlar işi kitabına uydururlar. Hem hırsız, hem kadı olup memle[...] yürüyor, temellerinize vuruyoruz. Temelleriniz yıkıldıkça azgınlaşacağınızı, zalimleşeceğinizi biliyoruz. İşçilerin öldürülmesi kanunlu sayılırken, işçinin yürümesi işte bunun için kanunsuz sayılıyor.

Peki şu Türk - İş'e ne denir?. İşçi uyanıp kendilerini yıkmaya başladıkça, zaten sarı olan yüzü korkudan bir kat daha sarardı. Soluğu işbirlikçilerin kucağında aldı. Bütün işçi düşmanlarıyla kolkola işçileri satıyor, bıraktık satılmayı üç-beş kuruş bahşişe domuz, göbek atıyor. Bir avuç sendika ağası, işçi kardeşliğini yıkmak, işçileri ilelebet köle yapmak için hazırlanan kanunlara alkış tutuyor. İşçi düşmanı halk düşmanı ne kadar gerici varsa Türk - İş'e çiçek yağdırıyor. İşçinin karşısına sermaye borazanıyla çıkanlar, patronların âkıbetine hazır olsunlar. İşçi mücadelesine karşı duranların çanlarına ağızlarına ot tıkanacaktır.

İşbirlikçiler bir ağaç gibi yıkıldıkça gürültüler, gacırtı, gucurtuları artıyor. Kuru gürültüye pabuç bırakan olursa pabucu alıp kaçmak için seferber oluyor bütün hainler. Radyoda, [...]

Pancar, Üzüm, Pamuk üreticileri de AP iktidarına karşı mücadelede

Alaşehir ve Sakarya'da yürüyüşler yapıldı

Geniş halk sınıflarının AP. iktidarına karşı tepkisi her geçen gün daha da artıyor. İşçiler, köylüler yurdun dört bir yanında mücadeleye giriyorlar. İşte geçtiğimiz hafta üzüm, pamuk ve pancar üreticileri de miting ve yürüyüşlerle mücadelede kararlılıklarını ortaya koydular.

ALAŞEHİR'DE

Onbin üzüm ve pamuk üreticisi büyük bir yürüyüş yaptı. Bağcılığın ve pamukçuluğun çilelerini dile, getirdi. Hep birlikte [...]

[...]de edemez.

HALK KİTLELERİ İLE KAYNAŞMIŞ, DEVRİMCİ DÜŞÜNCE İLE DONANMIŞ BİR TEŞKİLÂTIN ÖNCÜLEĞÜNDE İŞÇİSİYLE, KÖYLÜSÜYLE, BÜTÜN EMEK[...] Çİ HALKIMIZ MÜCADELESİNİ, VERECEK EMPERYALİZMİ VE ONUN İŞBİRLİKÇİLERİNİN İKTİDARINI ALTEDECEK VE HALKIN DEVRİMCİ İKTİDARINI KURACAKTIR.

«Tefeci baş düşmanımız» diye bağırdılar. Ellerinde taşıdıkları kartonlara şunları yazmışlardı :

Bir kişiye kredi 19 milyon, Koca Alaşehir'e 2.5 milyon.

Çiftçiye senelik bin lira, mebusa ayda 10 bin 5 yüz lira.

Alın terimizi istiyoruz.

İnsanca yaşamak istiyoruz, sustuğumuz yeter.

Üzüm — pamuk bizim canımız, tefeci baş düşmanımız.

Mitinge AP Belediye Başkanı da katıldı. Başkan yaptığı konuşmada :

«Bizim yaşamamız ürünlerimize bağlıdır. Yıllardır ürünler para etmiyor Buna karşılık zirai ilâçları tarım âletleri ve gübre fiatları her geçen gün pahalılaşıyor. Müstahsil iki ayaklı bankaların zulmü altında ezilmektedir.»

AP'li Belediye başkanı böyle konuşurken, AP Genel Başkanı Süleyman Demirel ise, tefecilik için «Teşkilâtlanmamış kredi piyasası» diye söz ediyordu. Bugün halkımız tefeci zulmüne karşı başkaldırırken, tefecileri kimlerin desteklediğini de görmektedir.

Alaşehir'li emekçiler hükümete bi rmuhtıra vermişlerdir.

PANCAR ÜRETİCİLERİ ANKARA'YA YÜRÜYECEK.

Sakarya ili pancar ekicilerini temsil eden bir yürüyüş yapılmıştır. Üreticiler 15 yıldır pancar fiyatlarına zam yapılmadığını oysa hayat pahalılığının her geçen gün arttığını açıklamışlardır.

Bu yıl pancar fiyatlarının en az yirmi kuruş olmasını istemişlerdir. Köylüler kendi elleriyle kartonlara yazdıkları yazıları taşımışlardır. «Bir fincan kahve elli kuruş, 1 kilo pancar 13 kuruş,» «Çiftçiye ne verdiniz, ne vergisi istiyorsunuz?» «Traktörü vitrinde seyreder olduk.»

Yurdumuzun her yanında tütün, pamuk, üzüm, buğday, fındık, haşhaş, meyva ve sebze üreticileri alın terlerinin karşılığını almak için Amerikan emperyalizminin ortağı AP iktidarını protesto gösterileri yapıyorlar. Emekçi halkımızın yürüttüğü bu mücadelenin zafere ulaşabilmesi için halkımızın teşkilâtlanması gerekir. Teşkilâtsız bir halk hiç bir hak el

Sıkı Yönetim Kalkmalı

(Başı S. 1'de)

mücadelesinden mi yanayız, yoksa işçileri sömüren patronlardan yana mı? Kimin safındayız? Toprak isteyen, tefeci sömürüsüne karşı çıkan köylünün mü, yoksa tefecilerin ve toprak ağalarının mı? Türkiye'nin Amerikan boyunduruğu altında kalmasına boyun eğecek miyiz? Doğu'da halka zulmeden iktidardan hesap soracak mıyız? Yoksa yüzbinlerce memuru en kötü şartlara mahkûm eden iktidara yardakçı mı olacağız? Saflar belli oluyor. Halkımızın safları bir çığ gibi büyüyor. Halkımızın safları güçleniyor ve çelikleşiyor. Buna karşılık Amerikan sömürücüleri ve Türkiye'deki ortakları güç durumdadır. Mücadele bunu gösterdi. Artık Adalet Partisi aracılığryla halkımızı baskı altında tutamıyorlar. Adalet Partisi iktidarının ipliği pazara çıkmıştır, iflâs bayrağını çekmektedir.

Mücadele bayrağını yurdun dört bir yanında kaldıralım!

İşçiler, köylüler, küçük esnaf, zenaatkâr, devrimci aydınlar ve gençler, yurtsever subaylar ve askerler millî kurtuluş saflarındadır.

Amerikan ortağı sermayedarlar, toprak ağaları, tefeciler ve bunların iktidarları, gerici ve halk düşmanı partiler ve sarı sendikalar güçsüzdür.

Güçsüz oldukları için sıkı yönetim ilân ettiler.

Sıkı yönetimle şiddetlenen baskı ve zulme karşı mücadele edelim !

SIKI YÖNETİM KALKMALIDIR !

Anayasayı çiğnemek istiyorlar.

ANAYASAYI ÇİĞNETMİYELİM !

İşçiye zulüm kanunları çıkararak, mücadelemizi bastırmak ve bizi sarı sendika çenberine hapsetmek istiyorlar.

BU KANUNLARLA MÜCADELE EDELİM, SARI SENDİKA ÇENBERİNİ KIRALIM !

Patronlar bizi silâh zoruyla çalıştırmak istiyorlar.

SİLÂH ZORUYLA ÇALIŞMAYA HAYIR !

YURTSEVER SUBAYLAR VE ASKERLER ANAYASAYA AYKIRI EMİRLERİ DİNLEMEMELİ !

ARKADAŞLAR, BÜTÜN TÜRKİYE HALKI !

BİRLEŞELİM !

Halkımızı ezenler ve sömürenler korku ve telâş içindedir.

CESUR OLALIM !

ZORLUKLARIN ÜZERİNE GİDELİM !

BÜTÜN GÜÇLÜKLERİ ALTEDELİM !

BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYE İÇİN, TOPRAK VE HÜRRİYET İÇİN, HALKIN DEVRIMCI İKTİDARI İÇİN, VAR GÜCÜMÜZLE, ZAFERE KADAR !

İŞÇİ — KÖYLÜ

tı. On saflardaki işçilerin bir çoğu yere yıkıldı. İşçi sınıfının üç yiğit evladı daha şehit olmuştu. Bundan sonra daha büyük bir hınçla Kadıköy'e inildi. İşbirlikçi Adalet Partisi binası ve polis arabaları tahrip edildi. Polis kaymakamlık önünde tekrar ateş açtı, birçok kişi yaralandı. Kaymakamlığı basan işçiler «Bağımsız Türkiye» diyerek geri döndüler.

Aynı saatlerde Bakırköy'de de beşbin işçi polisle çatışmaktaydı.

Alibeyköy'de de aynı gün güçlü ve büyük bir yürüyüş oldu, onbinlerce işçi hep bir ağızdan «Bağımsız Türkiye» «İşçi — Köylü elele» diye bağırıyorlardı.

Salı günü Topçular bölgesi kaynıyordu. Bütün fabrikaların işçileri hep birlikte yürüyüşe geçtiler. Topkapı'ya gelindi. Çelik — İş'e üye General Elektrik işçileri de işçi seline katıldı. 30 bini bulan kadınlı erkekli işçi topluluğu «Demirel istifa:» diye bağırıyordu. Bundan ayrı olarak on bin kişilik bir işçi topluluğu da Topçular bölgesinde yürüyüşe geçmişti. Birinci grubun önüne çıkan barikat yarıldı. Şehremini'de tanklar kalabalığın üzerine sürüldü. Fakat bu da işçileri durduramadı. Elli bini bulan işçi topluluğu «Süleyman başvekil, işçi köylü aç, sefil» haykırışlarıyla Hürriyet meydanına geldi. Daha sonra Vilâyetin önünde tank barikatı işçilerin tankların üzerinden atlamasıyla aşıldı.

KADIN, ERKEK, BÜTÜN İŞÇİLER YÜRÜYOR

Levent'te de beşbin işçi yürüyüşe geçti, Tuslog binası bir kısım devrimciler evleri basılarak nezarete alındılar. Birçok işçi tevkif edildi. Sıkı yönetim işçileri baskı yaparak işbaşı yapmalarını sağlamaya çalıştı. Ama işçilerin direnişi durdurulamadı. İzmit'te 50, İstanbul'da ise 100 kadar devrimci ve sendika temsilcisi tezaret altına alınmıştı. İşçi semtlerine askeri birlikler ve tanklar sevkedildi. Bütün işçi düşmanları ve

Amerikan uşağı patronlar, Amerikancı iktidar, toprak ağaları, Türk — İş'in Amerikan yardakçısı yöneticileri, vurguncular, soyguncular, işçilere karşı tezgâhlanan bu zulmü alkışladılar. Sarı Türk — İş'in yöneticileri işçilerin bu mücadelesinden «demokratik düzeni yıkıcı» diye söz ettiler Sarı Türk — İş'in işçi düşmanı Genel Başkanı Seyfi Demirsoy, Süleyman Demirel'e «Bizi en iyi anlayan sizsiniz» diyor. Onlar işçilere karşı patronların yardakçısıdırlar. Amerikan emperyalizminin adamı Süleyman Demirel, işçileri «tahrike kapılmış» olmakla ve «kanunsuzlukla» suçladı. Oysa işçileri kurşunlatan iktidar çetesinin başı kendisidir. Parlâmentodaki diğer gerici kodamanlara gelince: Turhan Feyzioğlu, işçilere «maceracılar» diye saldırdı. Yapılan baskı ve zulmün haklı olduğunu, hattâ az bile olduğunu söyledi. C.HP Yöneticileri, Amerikancı AP iktidarının çıkarmak istediği yeni sendika ve grev kanunlarını, yani zulüm kanunlarını destekledi. İşçi hareketinden sonra çıkardığı bildiride ise, işçi mücadelesinden yana çıkmadı.

keti soyar ve soydururlar.

İşçi ayağa kalkıp «Ne oluyor arkadaş?.» deyince de gericiler korosu demeç üstüne demeç veriyor. Baskı üstüne baskı yapılıyor. Kendi canları can, işçininki patlıcan yerine konup, hak arayan, ararken vurdurtulan işçiler âsi ilân ediliyor. Bir de «kışkırtma» teranesidir gidiyor. Kışkıran da kışkırtan da emperyalizmin ve köpekleridir. Biz asırlar boyu yokedilen haklarımızı almak için çelikten cephemizle sizi silindir gibi ezmek bilinci içinde geleceğe gazetelerde işçilere sövüyorlar. Bugün sövenler yarın dizlerini bile dövemeyeceklerdir.

Boş lâfa karnımız toktur.

İşte minder işte meydan,

Fazla peşreve lüzum yoktur.

Yıkacağız sömüreni, çevirip dört bir yandan.

nalcıbaşı

İŞÇİ KÖYLÜ • Sahibi ve Sorumlu Müdürü Ömer Özerturgut • Adres : Adakale Sok. 28/1 Ankara • Dizgi tertip : Murat Matbaası • Baskı Ulusal Basımevi.

Halk Düşmanları

(Başı Sa. 1 de)

rarken bir yandan da halka olan düşmanlıklarını belirtmekten geri kalmamışlardır. İşçi sınıfının ve bütün halkımızın düşmanlarını böylece daha iyi belleyelim :

Adalet Partisi, Güven Partisi, Milliyetçi Hareket Partisi, Millî Nizam Partisi, Yeni Türkiye Partisi, Türk İş, Komünizmle Mücadele Drenekleri, Esnaf Dernekleri Federasyonu, Tarım Kredi Kooperatifleri Birliği, Ülkü Ocakları Birliği, Millî Türk Talebe Birliği, Hür Düşünce Kulüpleri Federasyonu, Tercüman Gazetesi, Bugün Gazetesi, Sabah Gazetesi, Bizim Anadolu Gazetesi, Son Havadis Gazetesi, Dünya Gazetesi.

İŞÇİYE ZULÜM

(Baştarafı Sa. 1 de)

bir iş yerinde toplu sözleşme yapamıyacaktır. Bu durumda Singer, Demir Döküm, Sungurlar ve daha bir çok fabrikanın işçileri Maden - İş'e geçmek için boş yere mücadele etmiş olacak. Çünkü yeni kanun çıktıktan sonra bu iş kolunda toplu sözleşmeleri sarı Çelik - İş ve Metal - İş sendikaları yürütecek. İşçi ya bu hainlere aidat ödeyecek, ya da toplu sözleşmeden yararlanamıyacak. Zaten sarı sendikaların yaptığı toplu sözleşmeler patronla danışıklı döğüş değil mi?.

Yeni kanunlara göre Türkiye'de Türk - İş'den başka konfederasyon kalmıyor. Böylece bütün sendika hareketi Amerikancı patronların emrine sokulmak isteniyor.

Yeni tasarı, sendika kurma hakkını da ortadan kaldırıyor. Toplu sözleşme hakkı Türk - İş'in tekeline bırakılınca yeni sendikalar gelişme imkânı olmadığından kurulamıyacaktır. Açıkçası Anayasa'nın sendika hürriyeti yok edilmektedir.

İşte Meclis'in gerici kodamanlarının alkışladığı ve patron yardakçısı Türk - İş'in borazancılığını yaptığı kanun tasarılarının iç yüzü budur.

Bu kanunları tezgâhlayan Amerikancı AP. iktidarı bu kadarla da yetinmemiştir. İşçileri zincire vurabilmek, işsizlik ve pahalılıktan ezilen halkın ağzını kilitlemek için aynı zamanda, yeni ceza hükümleri de getirmektedir. Sömürüye karşı mücadele eden işçi, toprak isteyen köylü, iktidarın baskısına karşı direnen memur yıllarca zindana atılacak. Görülüyor ki, Amerikancı sermaye sınıfı ve toprak ağaları halkı sindirmek için baskı ve zulmü şiddetlendiriyorlar.

Bu kanunlar Anayasa'ya aykırıdır. Amerikancı iktidar 27 Mayıs Anayasasını ayaklar altına alma gayreti içindedir. Bu kanunlarla Anayasa'da tanınan sendika hürriyeti, grev ve toplu sözleşme hakları ortadan kaldırılmak istenmektedir.

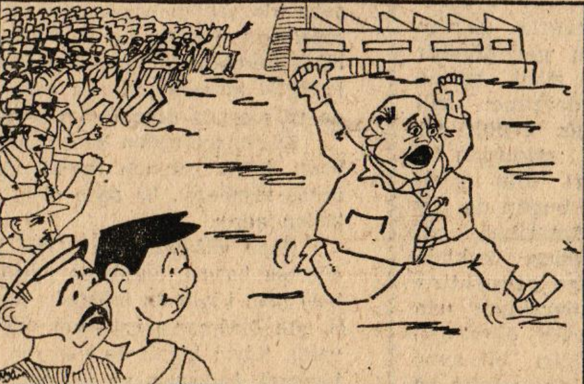
Şimdi işçilerin, köylülerin, askerlerin, gençliğin ve bütün halkın Amerikancı iktidara belleteceği bir şey var: **Halkın mücadelesini hiç bir güç durduramaz. Yeni zulüm kanunları halkın güçlü mücadelesi karşısında sökmeyecektir.**

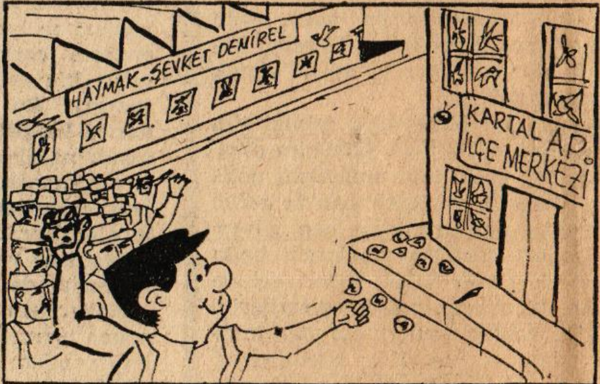
İşçiler!. Köylüler! Bütün Yurtseverler!.

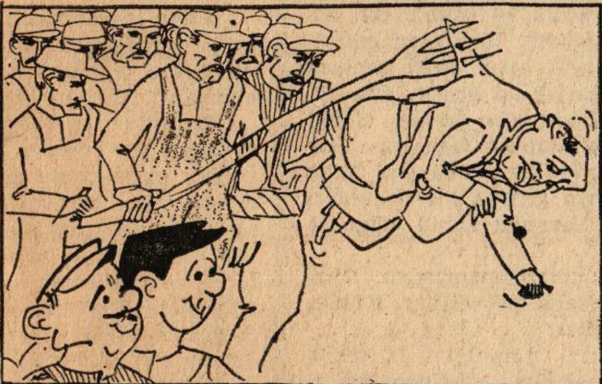
Vurguncu patronların İşçiye Zulüm Kanunları Tasarılarına karşı mücadele edelim!. Anayasa haklarını savunalım!.

Güvendikleri iktidarı başlarına yıkmak için birleşelim!

DAYI İLE YEĞEN

DAYI
İşçi mücadelesinden korktu Süleyman
Nereye kaçıyor yeğen sahte pehlivan?
YEĞEN
Satılmış, gerici, «komando», polis
Ne varsa hep, silip süpürünce biz,
Süleyman numaraları bitirdi.
Çaresiz Sıkı Yönetim getirdi.

İşçilere haklı hedef olunca
Amerikancı Adalet Partisi
Feyzioğlu, Türkeş, Paşası maşası
Aldılar bir işbirlikçi tasası
«Tahrip» diyorlarmış güleriz buna
Yeter artık dur diyoruz oyuna

İşçi köle değildir ilelebet
Yıkacağız işbirlikçiyi elbet
Türk - İş'e gelince, bel kıldan ince
Bir uşaktır patronların gönlünce.
Hasılı ne kadar gerici varsa
Birleşti mücadelemize karşı
Fakat biz de dostu düşmanı seçtik,
Öğrendik nasıldır sınıf savaşı.

DAYI
Şimdiden sonra ne yapmalı yeğenim
Anlat bir yol da onu bilelim.
YEĞEN
Mücadele bütün yurdu sarmalı
İşçi köylü kalesini kurmalı
Yaba elde, sömüreni kovmalı,
İktidarı hainlerden almalı.